

Samling af Afgørelser

Sag C-300/16 P

**Europa-Kommissionen
mod
Frucona Košice a.s.**

»Appel – statsstøtte – begrebet »støtte« – begrebet »økonomisk fordel« – kriteriet om den private kreditor – betingelser for anvendelse – anvendelse – Europa-Kommissionens undersøgelsesforpligtelser«

Sammendrag – Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2017

1. *Statsstøtte – begreb – tildeling af en fordel til støttemodtagerne – bedømmelseskriterier – inddrivelse af offentligretlige fordringer – kriteriet om den private kreditor – betingelser for anvendelse – forpligtelser, som påhviler Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af det nævnte kriterium – rækkevidde)*

(Art. 107 TEUF)

2. *Appel – anbringender – anbringende rettet mod overflødig præmis – uvirksomt anbringende – ikke lagt til grund*

(Art. 256, stk. 1, TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1)

3. *Statsstøtte – Kommissionens undersøgelse – kriteriet om den private kreditor – kompliceret økonomisk vurdering – domstolsprøvelse – grænser*

(Art. 107, stk. 1, TEUF)

4. *Statsstøtte – Kommissionens afgørelse – vurdering af lovligheden ud fra de oplysninger, der forelå på tidspunktet for vedtagelsen af afgørelsen – oplysninger, som der rådes over i forbindelse med anvendelsen af kriteriet om den private kreditor – Kommissionens undersøgelsesforpligtelser*

(Art. 108, stk. 2, TEUF)

1. De betingelser, som en foranstaltning skal opfylde for at være omfattet af begrebet »støtte« som omhandlet i artikel 107 TEUF, er ikke opfyldt, hvis den begunstigede virksomhed kunne opnå den samme fordel som den, der er blevet stillet til rådighed for den ved hjælp af statens midler, på vilkår, der svarer til normale markedsvilkår. Denne vurdering sker, når en offentlig kreditor yder betalingslettelser for en virksomheds skyldige gæld, i princippet under anvendelse af kriteriet om den private kreditor.

Kriteriet om den private kreditor udgør derfor ikke en undtagelse, som kun finder anvendelse efter anmodning fra en medlemsstat, når de elementer, som udgør en statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, foreligger. Dette kriterium er således, når det finder anvendelse, blandt de elementer, som Kommissionen har pligt til at tage hensyn til for at

fastslå, om der foreligger en sådan støtte. Heraf følger, at der intet er til hinder for, at modtageren af støtten kan påberåbe sig, at dette kriterium finder anvendelse, og hvis modtageren påberåber sig dette kriterium, påhviler det Kommissionen at undersøge, om det finder anvendelse, og i givet fald, at anvende det. I denne forbindelse er Kommissionen forpligtet til at anmode den pågældende medlemsstat om at give den alle relevante oplysninger, som sætter den i stand til at undersøge, om betingelserne for anvendelighed og anvendelse af dette kriterium er opfyldt.

Der skal med henblik på at afgøre, om kriteriet om den private erhvervsdrivende skal finde anvendelse, tages udgangspunkt i den økonomiske karakter af medlemsstatens handling. I denne sammenhæng er formålet med kriteriet om den private kreditor at undersøge, om den modtagende virksomhed havde kunnet opnå den samme fordel som den, der er blevet stillet til rådighed for den ved hjælp af statens midler, på vilkår, der svarer til normale markedsvilkår. Det følger heraf, at den undersøgelse, som Kommissionen i givet fald skal foretage, ikke kan begrænses til alene at omfatte de muligheder, som den kompetente offentlige myndighed reelt har taget i betragtning, men nødvendigvis må omfatte samtlige muligheder, som en privat kreditor med rimelighed kunne forudse i en sådan situation.

(jf. præmis 21-24 og 26-29)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 41)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 59-64)

4. Retmæssigheden af en beslutning om statsstøtte skal af Unionens retsinstanter vurderes i forhold til de oplysninger, som Kommissionen kunne råde over på det tidspunkt, da den vedtog den.

De oplysninger, som Kommissionen »kunne råde over« i forbindelse med anvendelsen af kriteriet om den private kreditor, omfatter alle de relevante beviser, som gør det muligt for den at afgøre, om den modtagende virksomhed klart ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en privat kreditor, og som den efter anmodning herom kunne have fået fremlagt under den administrative procedure.

I denne forbindelse skal for det første enhver oplysning, der i ikke uvæsentlig grad kan påvirke beslutningsprocessen for en privat kreditor, der normalt anses for forsigtig og tilbageholdende, og som befinder sig i en situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som den offentlige kreditor befinder sig i, og som søger at opnå betaling af de beløb, som en debitor med finansielle problemer skylder ham, anses for relevant. For det andet er kun de beviser, som var til rådighed på det tidspunkt, hvor denne beslutning blev truffet, og de udviklinger, som kunne forudsiges på dette tidspunkt, relevante med henblik på anvendelsen af kriteriet om den private kreditor.

(jf. præmis 59-61, 70 og 71)